

Men det er nogle skyttegrave, vi kender. Forespørgerne har deres synspunkter, og regeringen har det modsatte synspunkt. Det, vi gerne vil have ud af denne forespørgsel, er faktisk at se, om vi kunne komme videre. For hvis statsministeren skal tages alvorligt, at det er et åbent samfund, han vil, må det vel være rimeligt, at man godt vil sætte en proces i gang, hvor vi kan komme til at snakke noget mere med hinanden om det, som virkelig optager danskerne, nemlig de her spørgsmål om forsørgelseskrav, 24-års-regler osv.

Derfor venter jeg spændt på ministerens svar på forespørgslen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det integrationsministeren, og spørgsmål kan først komme ind, når forhandlingen går i gang. Det er efter, at integrationsministeren har været på talerstolen.

Kl. 16.45

Besvarelse

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil gerne indlede med et citat fra Jyllands-Posten tilbage fra den 19. december 1999:

Det er en katastrofe, at de bærende politiske partier på Christiansborg aldrig har formået at sætte en målsætning for, hvad vi skulle med alle indvandrerne og flygtningene. Mange almindelige danskere mangler totalt informationer om, hvor landet er på vej hen. Folk har vel været generelt positive i første omgang, men nu kan man for alvor se, at tilstrømningen fortsætter, så nu tipper det for mange danskere.

Citatet kommer fra den også dengang socialdemokratiske borgmester i Herlev, Kjeld Hansen.

Der er sket meget siden regeringsskiftet i 2001. Der har været klare mål med regeringens udlændingepolitik. Regeringen fører en fast og fair udlændingepolitik, og den er en succes. Da regeringen tiltrådte i 2001, stod man over for anseelige indvandrings- og integrationsproblemer. En stor del af indvandringen til Danmark skete gennem familiesammenføring, og prognoser viste, at et fortsat højt antal familiesammenføringsstilladelser ville have bidraget yderligere til de dengang voksende problemer med antallet af udlændinge, der ikke var i arbejde.

Endvidere kunne regeringen konstatere, at familiesammenføringsreglerne blev udnyttet i

indvandringsøjemed gennem proformaægteskaber og arrangerede ægteskaber med hyppige tragedier for unge familier til følge. Det var almindeligt kendt viden, men den forrige regering tog desværre ikke de nødvendige initiativer til at bekæmpe disse problemer. Jeg kan forstå, at socialdemokrater nu har erkendt, at problemerne var større end først antaget. Men det kniber dog stadig for det tidligere regeringsparti De Radikale at nå samme erkendelse.

Det var som følge af de problemer, vi arvede fra den tidligere regering, at den nuværende regerings erklærede mål er at begrænse antallet af familiesammenføringer til Danmark og dermed skabe et bedre grundlag for integrationen – ja, skabe et bedre grundlag for, at kommunerne kunne løfte opgaven og ikke skulle føle sig tvunget ud i at råbe om hjælp.

Tallene viser, at det mål er nået. I 2001 blev der givet over 13.000 familiesammenføringsstilladelser. I 2005 er dette tal faldet til 3.500. Antallet af ægtefællesammenføringer er faldet fra over 6.000 i 2001 til ca. 2.500 i 2005.

Det var endvidere regeringens mål at bekæmpe arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber ved at ændre ægteskabsmønstrene for herboende udlændinge. Tallene viser, at det er lykkedes for regeringen at bryde tendensen med, at herboende udlændinge finder en ægtefælle i udlandet. I 2001 blev ca. 63 pct. af de herboende indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, som blev gift, gift med en person bosat i udlandet. I 2005 var dette faldet til ca. 38 pct. For de unge under 24 år var tallet faldet fra ca. 67 pct. til 37 pct.

Nogle har så været ude og sige, at denne tendens skam var startet før 2001. Men her er der vist behov for at rekapitulere. I 1999 hentede 52 pct. af indvandreterefterkommere af tyrkisk baggrund deres ægtefælle i udlandet. I 2001 var det tal steget til 66 pct. For indvandrere og efterkommere med libanesisk baggrund var de tilsvarende tal 52 pct. i 1999 og 80 pct. i 2001. Dette blot for at nævne et par eksempler på, at der, før denne regering kom til, var en tendens til i stigende grad at hente sin ægtefælle i hjemlandet til stor skade for integrationsindsatsen i Danmark.

Det er afgørende for regeringen, at værdier som det frie valg, beskyttelse af den enkelte og ligestilling mellem mænd og kvinder respekteres. Et demokratisk samfund bygger på den personlige frihed. Det betyder, at alle unge uanset etnisk oprindelse skal have mulighed for selv at